

jelent, hogy a mai állapotok nem jobbak, mint hat évvel ezelőtti. A nemzetgyűlés felelőtlenségét

Peyer Károly felolvassa az ellenzék deklarációját.

Peyer Károly: A kormány azzal a céllal kér hat évi indennitást, hogy

a nemzetgyűlést, ha az ellenzék kellemetlenkedik, elnapoltathassa.

Visszautasítja azt a vádat, mintha ők akarnák a hatalmat a kezükbe venni. A franküggyel kapcsolatban kijelenti, hogy a kormány részes lehet a bűntényben, mert tudott az egész ügy előkészületeiről. Deklarációt olvas fel, amelyben az ügyesség vádiratáért a politikai felelősséget az igazságügyminiszterre hárítja. A deklaráció nem törheti szótlanul, hogy a vádirat az ügy politikai vonatkozásainak szempontjából a valóságnak meg nem felelő tényállást terjeszt a nyilvánosság elé.

A demokratikus ellenzéki pártok megnyugodtak abban, hogy az ügy politikai vonatkozásait parlamenti bizottság derítse ki és a bizottságban tagságot vállalni tagjai mint eddig, ezennel sem lépnek a nyilvánosság elé a bizottságban szerzett tudomásaikkal. De nem törheti, hogy a közvéleményt a hitelesség látszatával a vádirat segítségével helytelenül informálják. Valótlannak mondja a vádirat azon részét, amely azt foglalja magában, hogy a „kormány minden ilyen manipulációt a legszigorúbban üldözni fog.” Ez a kitétel a miniszterelnöknek Perényi báróhoz intézett levelében van. Kivételnek tartja, hogy ez a kormány, melynek felelősségét súlyosan kompromittálva vannak, álljon félre és adja át helyét. Az indennitást nem fogadja el.

Saly is a kormány lemondását követeli.

Saly Endre felelel, hogy a kormány ne engedje meg, hogy állami tisztviselők olyan társadalmi egyesületek tagjai lehessenek, melyekben esküt kell tenni. Megállapítja, hogy nemcsak tisztviselők, hanem bírák is tagjai esküt kívánó egyesületeknek. Nádosy tudomása szerint a kettős kereszt vérszövetségnek volt az elnöke. Bírálja a vádiratot, melyet hűdyesnek mond. Kifogásolja, hogy Zadravecz püspök szabadlábban van. Azért teszi szövé ezt a kérdést a pártja, mert félnek attól, hogy mellékvágányra kerül az ügy. Cselekszik azon, hogy a honvédelmi miniszter nem mondott le, helyett a frankhamisító Janakovich sógora neki. Követeli a kormány lemondását. Az indennitást nem fogadja el.

„Bár igaz volna!”

Pikler Emil: A vádirat megjelenése óta azt látja, hogy a miniszterelnök a kurzus legerősebb támasza.

Zsilinszky Endre: Bár igaz volna!

Pikler: A miniszterelnök miért nem érdeklődött Genfből való visszaérkezése után Prónaytól az ügy iránt. Ha olyan munkatársakat választ, mint Nádosy, nem való helyre. Az egész vonalon elkenési szándék van. Az ellenzék a frankhamisítás bűnén keresztül a mai rendszert akarja megbuktatni. Ezután a gazdasági nyomorúságról beszél. Az indennitást nem fogadja el.

Baticz Gyula foglalkozik a munkásság gazdasági helyzetével. Tiltakozik a lakások és üzlethelyiségek felszabadítása ellen. A lakáskérdést csak építkezéssel lehet megoldani. A kormánynak az a kötelessége, hogy az építkezést előmozdítsa. A javaslatot nem fogadja el.

Az elnök ezután megszakítva a vitát, napirendi javaslatot tesz, amely szerint a legközelebbi ülést holnap délelőlt 10 órakor tartják a mai napirenddel.

Az igazságügyminiszter válaszol a deklarációra.

A napirend elfogadása után Pesthy Pál igazságügyminiszter szólalt fel: Peyer Károly szerdán délután egy deklarációt olvasott fel s abban a budapesti királyi ügyészséget azzal vádolja meg, hogy a kiadott vádiratban valótlanságokat állapít meg. A képviselő ur három vádat emel a vádirattal szemben.

Első vádja az, hogy a vádirat megállapítja azt, hogy a miniszterelnöknek Perényi báróhoz intézett levelében az a kitétel foglaltatott, hogy „a kormány minden ilyen manipulációt a legszigorúbban fog üldözni”. Az én tudomásom szerint a levélnek záró passzusa igenis óvatlanul a Magyar Nemzeti Szövetséget ilyen manipulációtól. További vádja az, hogy azt állítja,

és tüskés szavazás útján új választást kér. A javaslatot nem fogadja el.

az ellenzék deklarációját.

hogy Perényi Zsigmond báró megnyugtató választ adott. Nem tudja, honnan veszi Peyer az adatait. A parlamenti bizottság adataiból-e, vagy a bűntény adataiból. Ha a parlamenti bizottság tárgyalásaiból meríti ki adatait, akkor azok hűzagosak, mert a bűntény adatairól megállapítható, hogy Perényi megnyugtató választ adott, — de nem a levélből, mert a levél niacs meg.

A Temps támadása a frankügy miatt.

Kifogásolja, hogy Zadravecz szabadlábban van.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) A Temps című francia lap vezércikkben szokatlannul éles támadást intéz a frankhamisítás miatt a magyar hatóságok, különösen a belügyminiszter ellen. A Magyar Távirati Iroda ismerteti a vezércikket, amelyből közöljük a következőket: A vádirat főbb pontjait ismeretve a lap külön kiemeli, hogy Zadravecz még mindig szabadlábban van. A magyar nép becsülete érdekében — írja a lap — feltétlenül szükséges, hogy ezt a kelevényt teljesen kivágydjk. Nem az a szűgyen, ha ilyen tüzelmelet ország-világ előtt feltárnak, hanem az, ha a látszat megmentése érdekében lepleznék a bűnrészességet és bűntelenséget biztosítanak a bűnösöknek, bár milyen magas állásban legyenek is azok. Értelhető, hogy Bethlen gróf kénytelen bizonyos belpolitikai befolyásokkal számolni. Értelhető,

Valótlannak mondja a vádiratnak azt az állítását, amely szerint nincs adat, mely megcáfolná a terhelteknek azt az állítását, hogy őket közelebbről meg nem határozható politikai célok vezették. Ez további kutatás tárgyát képezi. Az ügyesség megállapítása ezidőszakra helyes. Azok a vádak, melyeket a képviselő ur felhozott, nem igazak s ezeket az insinuációkat az ügyesség megvédelme érdekében vissza kell utasítani. (Helyeslés a jobboldalon.)

Esztorgályos János, Viczán István és Hegy-megi-Kiss Pál személyes kérdésben szólalnak fel.

Az elnök az ülést egyenegyed 8 órakor bezárta.

Briand kívánságára elhalasztották a frankhamisítási ügy tárgyalását a francia képviselőházban.

Páris, február 3. A francia lapok a frankhamisítási ügygel kapcsolatosan azt írják, hogy a történetekért senki sem vállalja az egész magyar népet, mert léhaság volna a frankhamisítókat összecsérlni a magyar nemzettel.

Páris, február 3. A francia képviselőházban az egyik képviselő indítványt nyújtott be a

frankhamisítási ügy tárgyalására. Briand miniszterelnök kérte, hogy az indítvány tárgyalását halasszák el a frankhamisítási ügy teljes tisztázásáig. Megjegyezte, hogy a francia jogszolgáltatás nem avatkozhatik bele Magyarországon belüli ügyekbe.

Párisi lapok vádja Gömbös ellen.

(Budapesti tudósítók késő éjjeli jelenté telefonon). A párisi lapokban olyan hírek jelentek meg, hogy a német fajvédők és a frankhamisítók között Gömbös Gyula teremtetle meg az összeköttetést. Gömbös a hírre, amely feltűnést kelt, bizonyára nyilatkozni fog.

szilők között Gömbös Gyula teremtetle meg az összeköttetést. Gömbös a hírre, amely feltűnést kelt, bizonyára nyilatkozni fog.

Az ítélet!

A törvényszék 19 oldalas ítéletben ítéli el azt a romboló munkát, amelyet hat év óta folytat a szegedi kurzuslap. — „Tömeggyilkolásra, lincselésre uszít a Szegedi Új Nemzedék.”

Páratlanul és egyedülálló ítéletben bélyegezte meg a bíróság a kurzuslapot. — A Dobay-Burger-sajtópör részletes ítélete.

Az ítélet elkészült. Írásba foglalták minden részletében azt az ítéletet, amely az utolsó években a legnagyobb feltűnést keltette az egész magyar nyilvánosság előtt és amely teljesen példa nélkül áll azóta, amióta a kurzus emberei vezetik ennek az országnak ügyeit. Ez az ítélet, amelyet a bíróság a Delmagyarország és a szegedi kurzuslap pörében hozott, elevenen és markáns, való színekkel rajzolja meg a kurzuslap lényét és lényegét. Megállapítja, hogy a szegedi fajvédők napilapja izgat, uszít és a valódi destrukciót képviseli.

A szegedi törvényszék Vild-tanácsának erről a nagyjelentőségű ítéletéről már a tárgyalás napján beszámolt az egész magyar sajtó, amikor pedig a bíróság csak részleteiben és csak nagy vonalakban hirdette ki az ítélet indoklását. Most azután dr. Molndr István referens törvényszéki bíró hosszas munka után elkészítette az írásos és részletes ítéletet, amelyet most már kiképeztek az összes érdekelteknek is. A részletes ítélet a már kihirdetettek kivül még markánsabb és élesebb megállapításokat rögzít le a kurzuslappal szemben.

Az ítélet első oldalai elsősorban magával a tényekkel foglalkoznak. Az elmúlt év október 25-én ügyvédi vacsora volt, ahol Dobay Gyula, a kurzuslap főszerkesztője mondott beszédet, hangsúlyozva a társadalmi béke szükségességét. A vacsora után dr. Burger Béla telefonon értesítette a történetekről a Szeged szerkesztőségét. A megjelent cikk azután uszítónak, izgatónak deklarálta a szegedi kurzuslapot, megállapítván róla, hogy

„ez a lap képviseli Szegeden az igazi destrukciót.”

Erre Dobay sajtópört indított és a felelősséget dr. Burger Béla vállalta. A törvényszék pedig a terjedelmes és hosszúra elnyúlt bizonyítási eljárás lefolytatása után — az Új Nemzedék hatvan cikkét és számos bírósági ítéletet olvastak fel —, felmentette a vádak alól dr. Burger, kimondván, hogy a valódiság bizonyítása teljesen sikerült.

Az ítélet ezután kifejti, hogy a bíróság miért rendelte el a valódiság bizonyítását.

„A közérdek előmozdítását és védelmét abban látja — mondja az ítélet —, hogy a bizonyítást kívánó tények valódiságuk elétlen alkalmasság a társadalmi és felekezeti béke megbontására. Közelebbről: a háború és a ferradalmak után lassankint megkezdődött konszolidáció is egyenesen megköveteli, hogy a hasonló lélekmergések a nyilvánosság előtt megpecsételtesenek, mert azok nyomán kibontakozik a közállapotok zülélése, az erkölcsi mélylet.”

Ezért a bíróság arra, hogy uszít-e, izgat-e a kurzuslap, elrendelte a becsatolt lappeldányok és bírósági iratok felolvasását.

A nagyjelentőségű ítélet most ötvenhat pontban ismerteti a felolvasott közlemények tartalmát, amelyekből a bíróság megállapította, hogy uszít és izgat a szegedi kurzuslap. Ezek között az idézett részek között a legfellebbezőbb izgatások, gyilkolások, nyílt erőszakra való felhívások, az atrocitások és a bombák dicső-